

forskning, således at Danmark også i fremtiden kan deltage på et højt internationalt plan til gavn for hele menneskeheden. Kun ved at sælge varer kan der skabes mulighed for stadig at bevare de andre goder, den danske befolkning nødig vil undvære.

Det er i høj grad også et spørgsmål om at producere føde til hele Jordens befolkning uden af den grund at lægge beslag på hele kloden. Skal vi bevare regnskoven med den levende flora og fauna, skal vi også være klar over, at det kun kan gøres ved hjælp af bioteknologi. F.eks. kan nævnes, at såfremt man ved bioteknologi er i stand til at fremavle en majs-sort, som kan tåle tørkeperioder og stadig levere et normalt eller et godt udbytte, vil det være muligt at producere majs i nye områder af verden. På samme måde kan det nævnes, at der arbejdes på at fremavle en rissort, der kan tåle høje temperaturer, hvilket ligeledes vil have en gavnlig effekt for visse egne overlevelse.

Man kan således sige, at det forslag, vi har behandlet, er kynisk over for store dele af verdens befolkning, som i dag er ude af stand til at overleve med de kendte midler. Det er ikke hele Jordens befolkning, som kan tillade sig at kræve økologiske fødevarer.

I Danmark er der flere forskningsprojekter i gang. F.eks. har Danisco haft forsøgsudsættninger af kartofler med et ændret stivelsesindhold. Et af projekterne går ud på at forhindre den omdannelse af stivelse til sukker, som normalt foregår ved lagring. Frit sukker giver nemlig sorte og brændte chips, og det vil forbrugerne heller ikke have.

Endelig skal vi ikke overse, at lanceringen af bioteknologiske fødevarer for øjeblikket sker i et ret behersket tempo, og at vi derfor stadig kan nå at forholde os til hvert enkelt produkt. Foreløbig er det et ret begrænset antal fødevarer, som er kommet ud over det bioteknologiske tegnebord, og det på trods af at der er forsket på området i to årtier. Det kræver dog, at vi ikke bare smækker døren i for næsen af al teknologi. Det vil også afskære os fra den del af teknologien, som blot beskæftiger sig med en avanceret forædling af vores planter.

Når så dette er sagt, skal jeg gøre opmærksom på, at det også er min opfattelse, at den bioteknologiske udvikling ikke skal presses frem i et højere tempo, end at der kan ske en fornuftig og nødvendig testning af produkterne. Det kræver bl.a., at der skabes en betydelig åbenhed, således at alle forskere har mulighed for at arbejde på det samlede projekt.

Vi skal ikke afvise bioteknologien. Vi skal være med til at definere de nødvendige krav til bioteknologien, og det kan kun gøres, hvis vi er med allerede nu.

Sonja Albrink (CD):

Det er klart, at man standser en ekstra gang, når man hører ordet gensplejset eller endnu værre måske ordet genmanipuleret. Det lyder, som om vi er ved at skabe klonede uhyrer eller andre mærkværdigheder, men det drejer sig jo om, at man kan gavne naturens i dens virkninger og undgå en masse af de miljøbelastninger, der hidtil har været nødvendige for at sikre produktionen.

Det højtudviklede landbrug, som vi har i dag, kræver en intensiv jordbearbejdning, gødning og sprøjtning eller en anden behandling med pesticider. Det er naturligvis en konstant afvejning mellem kravene til produktets kvalitet og mængde og forholdet til grundvand, dyr, planter og miljø i øvrigt, og netop i denne forbindelse er gensplejede landbrugsprodukter fantastisk fordelagtige. Det er netop det, som er gensplejningsens fornemste opgave: at minimere anvendelsen af pesticider og måske endda også brugen af kunstgødning.

Hele gensplejningsdebatten er meget følelsespræget, men det, der sker med genteknologien, er i princippet ikke meget forskelligt fra det, som er sket i det almindelige avlsarbejde i masser af år.

I det traditionelle avlsarbejde udvælger man hele tiden det eller de eksemplarer, som netop har de egenskaber, som man ønsker at avle videre på. I modsætning til, hvad der gælder for den moderne genteknologi, har man ikke sikkerhed for, hvilke andre egenskaber der bliver ændret, udelukket eller opformeret, når der udføres et almindeligt avlsarbejde med en forædling. Derfor ser jeg det som en helt fantastisk mulighed, der nu åbnes for.

Men – og der er selvfølgelig et men – der skal naturligvis føres en tæt kontrol med den genteknologiske forskning og udvikling, og der skal ske en meget nøje kontrol, før et produkt, der har været igennem en gensplejning, sendes på markedet. Og som vi har vedtaget tidligere, så skal alle produkterne selvfølgelig være mærket, så forbrugerne selv kan vælge de gensplejede varer fra i det daglige indkøb. Det må naturligvis være den enkelte forbrugers valg.

Det har også været sagt mange gange, at selv om undersøgelser nu og her ikke kan påvise